

ΟΙ ΙΣΤΟΡΙΕΣ: ΤΙΝΟΥ

Όνομα: **Tinu**

Επίθετο: **Achioya**

Ηλικία: **43**

Χώρα προέλευσης: **ΝΙΓΗΡΙΑ**

Ζει στην **Ιρλανδία** από το: **1999**

ΣΥΝΤΟΜΗ ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Η Tinu γεννήθηκε σε μία πολιτική οικογένεια της Νιγηρίας. Ο πατέρας της ήταν πολιτικός στη Νιγηρία. Τη δεκαετία του 1990 υπήρχε στη Νιγηρία πολλή βία μεταξύ των πολιτικών παρατάξεων, ενώ οι απαγωγές και οι φόνοι ήταν κάτι συνηθισμένο. Ήταν η περίοδος κατά την οποία η Νιγηρία μετέβαινε από το στρατιωτικό καθεστώς στη δημοκρατία. Η διεθνής κοινότητα δεν ήταν υποστηρικτική κατά τη μεταβατική αυτή περίοδο, καθώς η υπάρχουσα κατάσταση του στρατιωτικού καθεστώτος ευνοούσε τις παράνομες πετρελαϊκές συμφωνίες με τις ξένες εταιρείες. Η Tinu ήταν νιόπαντρη το 1999 και ο πατέρας της, ο οποίος είχε σπουδάσει στο ΗΒ τη δεκαετία του 1950, είχε καλές διασυνδέσεις με Ιρλανδούς και είχε επισκεφτεί την Ιρλανδία την εποχή εκείνη. Η Tinu είχε επίσης αδελφές που έμεναν ήδη και είχαν εγκατασταθεί στο ΗΒ. Η απόφαση της Tinu να μεταναστεύσει στην Ιρλανδία επηρεάστηκε σε μεγάλο βαθμό από τις Ιρλανδές καλόγριες που την εκπαίδευσαν, και οι οποίες επίσης επέστρεφαν στην Ιρλανδία στα τέλη του 1990. Η Tinu είναι διπλωματούχος αρχιτέκτονας. Όταν η Tinu έφτασε στην Ιρλανδία, είχε μείνει στο κέντρο υποδοχής προσφύγων στο Kenmare για όσο διάστημα εξεταζόταν η αίτησή

της το 2000. Σε αντίθεση με τη σημερινή κατάσταση, όπου οι άνθρωποι στα κέντρα υποδοχής προσφύγων πρέπει να περιμένουν για χρόνια, κάποιες φορές μέχρι και 7 ή 8, για άδειες εργασίας, η Tinu κατάφερε να βρει δουλειά σχεδόν αμέσως. Η πολύ ισχυρή τοπική κοινότητα αγάλιασε τους νεοαφιχθέντες και επέμεινε ότι έπρεπε να τους επιτραπεί να δουλέψουν, ανεξάρτητα από την εθνική πολιτική. Οι πρεσβύτεροι της κοινότητας στο Kenmare αναγνώρισαν αμέσως τα προσόντα που διέθεταν άνθρωποι σαν την Tinu και επέμειναν να τους επιτραπεί να εργαστούν και να αφομοιωθούν στη νέα τους κοινότητα κατά τρόπο φυσιολογικό και ομαλό. Η Tinu αξιοποίησε αυτή την πρώτη θετική εμπειρία της στην Ιρλανδία τα τελευταία 17 χρόνια με το να γίνει μία επιφανής ακτιβίστρια που βοηθάει άλλους Αιτούντες Άσυλο σε πολλά μέρη και περιβάλλοντα σε ολόκληρη την Ιρλανδία, επηρεάζοντας την πολιτική σε κυβερνητικό επίπεδο. Η Tinu εργάζεται επί του παρόντος ως Διευθύντρια του Προγράμματος Cultur. Η Tinu εντάχθηκε στο Cultur το 2016 ως Διαχειρίστρια Έργου και έχει πάνω από 14 χρόνια εμπειρία στην συνεργασία με ΜΚΟ, με το δημόσιο τομέα, με έργα κρατικής χρηματοδότησης όπου περιλαμβάνεται η παροχή εκπαιδευτικής υποστήριξης και η διευκόλυνση του διαπολιτισμικού διαλόγου εντός της κοινότητας αναφορικά με ευαίσθητα και δύσκολα θέματα. Η Tinu διαθέτει πτυχίο Κοινωνικών Μελετών από το Ινστιτούτο Τεχνολογίας Dundalk και Μάστερ Φιλοσοφίας στην Διευθέτηση Συγκρούσεων & τη Συμφιλίωση από το Κολλέγιο Trinity της Ιρλανδίας.

“... ΣΤΟ KENMARE ΜΑΣ ΕΙΧΑΝ ΣΑΝ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥΣ.”

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΤΙΝΟΥ- ΣΥΡΡΑΞΗ ΚΑΙ Η ΑΠΟΔΡΑΣΗ

Ο πατέρας της Tinu ήταν πολιτικός στη Νιγηρία τη δεκαετία του 1990 και η

ΟΙ ΙΣΤΟΡΙΕΣ: ΤΙΝΟΥ

Τίνου και η οικογένειά της ήταν φιλοδημοκράτες και ενάντια στο στρατιωτικό καθεστώς. Στα τέλη της δεκαετίας του 1990, ο πατέρας της Τίνου αποφάσισε να εγκαταλείψει τη Νιγηρία για λόγους προσωπικής ασφάλειας. Οι απαγωγές και η βία που συνδέονταν με την πολιτική ήταν κάτι συνηθισμένο εκείνη την περίοδο μετάβασης σε μία κοινωνία με μακρύ ιστορικό στρατιωτικών πραξικοπημάτων και φυσικής εναντίωσης στις δημοκρατικές διαδικασίες, με πολλές προεκτάσεις που δεν συντρέχει λόγος να αναλύσουμε στο παρόν άρθρο. Για να βοηθήσουμε τον αναγνώστη να σχηματίσει μία ιδέα για την πολιτική συνείδηση της Νιγηρίας, παραθέτουμε ένα άρθρο του 'Παρατηρητηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων': *«Η χρήση της βίας ως μέσο πολιτικής επιρροής ήταν συνηθισμένη στη Νιγηρία τόσο πριν όσο και μετά την άνοδο του Προέδρου Obasanjo στην εξουσία για πρώτη φορά το 1999. Οι εκλογές του 1999 αμαυρώθηκαν επίσης από βία και εκφοβισμό, όπως και από εκτεταμένη απάτη και νοθεία. Οι προηγούμενες κυβερνήσεις της Νιγηρίας είχαν χρησιμοποιήσει πολιτική βία ακόμα πιο βάνουσα και συστηματικά, συχνά χωρίς καν κάποια αληθοφανή πρόφαση ότι ενεργούν στα πλαίσια ενός δημοκρατικού συστήματος. Παρά την μετάβαση από το στρατιωτικό στο πολιτικό καθεστώς, η πολιτική βία παρέμεινε εκτεταμένη. Η κατάσταση αυτή διευκολύνεται από την ευρεία διαθεσιμότητα μικρών όπλων και από ένα μεγάλο αριθμό άνεργων νέων ανδρών που είναι πρόθυμοι να προσληφθούν από πολιτικούς οι οποίοι τους οπλίζουν για να εκφοβίσουν τους αντιπάλους τους».*

ΠΑΛΕΥΟΝΤΑΣ ΣΤΗ ΝΕΑ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

'ΣΕ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΟΥΣ ΧΡΟΝΟΥΣ & ΤΟΠΟΥΣ'

Στο σημείο αυτό, αξίζει να τονίσουμε την ιστορία της Τίνου σε ότι αφορά τις πρώτες αλληλεπιδράσεις της με τους Ιρλανδούς στο Kenmare, στην Κομητεία Kerry σε σύγκριση με άλλες περιοχές της Ιρλανδίας. Στο Kenmare, η τοπική

κοινότητα αγκάλιασε την Τίνου και τους συγγενείς της. Οι ντόπιοι στο Kenmare ήταν ανένδοτοι: τα νέα μέλη της κοινότητας από το κέντρο υποδοχής προσφύγων μπορούσαν να ενσωματωθούν πλήρως στην τοπική κοινότητα εν γένει και στο εργατικό δυναμικό άμεσα. Για παράδειγμα, ενθάρρυναν ενεργά την Τίνου να παρουσιαστεί σε συνέντευξη για δουλειά σε ένα τοπικό αρχιτεκτονικό γραφείο, καθώς υπήρχε έλλειψη σε καταρτισμένους αρχιτέκτονες την εποχή εκείνη (αρχές του 2000) λόγω της μαζικής έκρηξης στον κατασκευαστικό τομέα στην Ιρλανδία. Η εμπειρία που αναφέρεται παραπάνω είναι αποκάλυψη για μένα συγκριτικά με τη θλιβερή ιστορία των ανθρώπων που υποφέρουν σήμερα στα κέντρα υποδοχής προσφύγων, υπομένοντας απαράδεκτα μακροχρόνιες καθυστερήσεις και φραγμούς σε θεμελιώδη ανθρώπινα δικαιώματα, όπως το δικαίωμα στην εργασία και την εκπαίδευση.

Η Τίνου μίλησε για το πόσο υποστηρικτικοί υπήρξαν οι συνάδελφοί της στο Kenmare και για το πόσο καλή υποδοχή της έγινε από την αρχιτεκτονική κοινότητα. Πράγματι, είχαν ενθουσιαστεί με την εξωτική κυρία από τη Νιγηρία και ρωτούσαν *“μπορώ να αγγίξω το δέρμα σου... πολλοί άνθρωποι εκεί δεν είχαν ξαναδεί έγχρωμο ποτέ πριν”*. Οι γείτονες προσέφερονταν να κάνουν τα ψώνια της Τίνου και ήταν ιδιαίτερα εξυπηρετικοί... *“μας είχαν σαν παιδιά τους”*. Αξίζει να σημειωθεί στο σημείο αυτό ότι, παρότι η Τίνου δεν είχε επίσημη άδεια εργασίας, η τοπική κοινότητα παράκαμψε τον κυβερνητικό αξιωματούχο και της επέτρεψε να εργαστεί στο επάγγελμα της επιλογής της.

Η Τίνου μετακινήθηκε από το Kenmare σε μία άλλη πόλη στα βορειοανατολικά της Ιρλανδίας (μία παραμεθόρια κομητεία) στα τέλη του 2000. Η αρχική εμπειρία της εκεί ήταν εντελώς αντίθετη με εκείνη στο Kenmare, ο ρατσισμός

**Δημιούργησα
μία ομάδα
γυναικών για να
αποκτήσουμε
φωνή.**

ΟΙ ΙΣΤΟΡΙΕΣ: ΤΙΝΟΥ

ήταν έντονος στη νέα της κατοικία. Έρχονταν σε αντιπαράθεση πρόσωπο με πρόσωπο μαζί τους και τους έλεγαν “γυρίστε στη χώρα σας”, τα παιδιά δέχονταν εκφοβισμό στα σχολεία και ρατσιστικά συνθήματα γράφονταν στους τοίχους... «ήταν κόλαση τότε». Τότε ήταν που η Τίνου και μερικές άλλες γυναίκες ξεκίνησαν την ‘Ομάδα Υποστήριξης Νοτιοαφρικανών Γυναικών’ για να αποκτήσουν τη δική τους φωνή. Η Τίνου είχε την αίσθηση ότι ο ρατσισμός οφειλόταν στην έλλειψη βασικών πληροφοριών για αυτούς ... Η Ιρλανδική κυβέρνηση δεν είχε παράσχει καμία πληροφορία γι’ αυτούς στον τοπικό πληθυσμό ... *“Οι ντόπιοι άκουγαν μόνο την κακή διαφήμιση των τοπικών μέσων για τους μετανάστες κτλ.: “μας παίρνετε τις δουλειές μας”... παίρνετε καινούρια βρεφικά καροτσάκια κτλ.”* Η Τίνου επίσης αποδίδει την εχθρότητα της παραμεθορίου κομητείας προς εκείνους στην δική τους τοπική ιστορία συγκρούσεων με την κοντινή Βόρεια Ιρλανδία.

Σε μία προσπάθεια να καταπολεμήσει το ρατσισμό αυτό, η Τίνου και οι συνάδελφοί της άρχισαν να επισκέπτονται δημοτικά σχολεία για να διδάξουν στα μικρά παιδιά τη δική της κουλτούρα, εκείνη της Νιγηρίας. Η Τίνου άντλησε δύναμη από την προηγούμενη θετική εμπειρία της στο Kenmare και πίστευε ότι η κοινότητα θα τους καταλάβαινε εάν υιοθετούσαν μία προσέγγιση από κάτω προς τα άνω, αλληλεπιδρώντας μαζί τους πρόσωπο με πρόσωπο. Η προσέγγιση αυτή είχε θετικό αντίκτυπο στην ευρύτερη κοινότητα, οι ρατσιστικές συμπεριφορές φάνηκαν να μειώνονται. Η σχολική πρωτοβουλία της Τίνου ξεκίνησε ένα διάλογο, καθώς τα παιδιά γυρνούσαν σπίτι από το σχολείο και μιλούσαν στους γονείς τους για την κουλτούρα της Τίνου. Η Τίνου άρχισε να δουλεύει στην Εκτελεστική Αρχή για

**Επισκέφτηκα
τάξεις και
συζητήσα μαζί τους
για την κατάσταση των
μεταναστών στην
Ιρλανδία.**

την Υγεία και την Ασφάλεια [HSE] ως μητέρα της κοινότητας που επισκεπτόταν νέες μητέρες από την κοινότητα των μεταναστών. Μέσα στα επόμενα χρόνια, η Τίνου έγινε επίσης σύμβουλος της HSE σε μία ευρεία γκάμα θεμάτων που επηρεάζουν τις οικογένειες των προσφύγων.

ΕΝΤΑΞΗ ΚΑΙ ΑΝΤΑΠΟΔΟΣΗ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Ενώσω εργαζόταν στην HSE, η Τίνου συνέχιζε το εθελοντικό της έργο στην Ομάδα Στήριξης Νοτιοαφρικανών Γυναικών. Η κατάσταση για τις γυναίκες στα κέντρα υποδοχής μπορεί να είναι δύσκολη γιατί οι σύζυγοί τους, οι οποίοι παραδοσιακά ήταν εκείνοι που συντηρούσαν την οικογένεια στις πατρίδες τους, δεν επιτρέπεται να εργαστούν στην Ιρλανδία. Η κατάσταση αυτή ασκεί ακόμα μεγαλύτερη πίεση στις γυναίκες που είναι παντρεμένες ή σε σχέση και έχουν οικογένειες. Η Τίνου έλαβε στήριξη από την Dundalk IT, η οποία προσκάλεσε την Τίνου να επισκεφθεί τάξεις και να μιλήσει για την κατάσταση των προσφύγων στην Ιρλανδία. Η Τίνου εργάστηκε επίσης στο τμήμα κοινωνικών σπουδών του κέντρου υποδοχής προσφύγων, όπου και γνώρισε την μέντορά της Ann McGinney. Η Τίνου εργάστηκε εκεί ως υπεύθυνη εθνικών μειονοτήτων. Αυτή η αρχικά εθελοντική εργασία οδήγησε σε έμμισθη απασχόληση και δημιούργησε νέες ευκαιρίες χρηματοδότησης. Το βασικό της καθήκον ήταν να συνδιαλέγεται με όλους τους σχετικούς οργανισμούς της χώρας για να βοηθήσει τους Αιτούντες Άσυλο και τους Μετανάστες να αποκτήσουν προσόντα τα οποία θα προστεθούν στα υπάρχοντα προσόντα τους για να τους βοηθήσουν να μεταβούν ομαλά στην αγορά εργασίας μετά τη νομιμοποίησή τους. Η Τίνου είναι ένα πραγματικό πρότυπο από οποιαδήποτε άποψη και εμπνευση για όλους εμάς.